

יומא ב

הבאת משנה ממסכת פרה ששם גם מפרישים כהן 7 ימים קודם : תנן התם : **שבעת ימים קודם שריפת הפרה היו מפרישין כהן השורף את הפרה מביתו ללשכה שעל פני הבירה צפונה מזרחה, ולשכת בית האבן היתה נקראת.**

שאלה על משנה זו: ולמה נקרא שמה **לשכת בית האבן**?

תשובה: שכל מעשיה בכלי גללים, בכלי אבנים, ובכלי אדמה.

הסבר: מאי טעמא? כיון דטבול יום כשר בפרה, דתנן: **מטמאין היו הכהן השורף את הפרה ומטבילין אותו, להוציא מלבן של צדוקין, שהיו אומרים: במעורבי השמש היתה נעשית, תקינו לה רבנן כלי גללים, כלי אבנים וכלי אדמה;** דלא ליקבלו טומאה, כי היכי דלא ליזלוּלוּ בה.

שאלה 2 על המשנה בפרה: מאי שנא **צפונה מזרחה**?

תשובה: כיון דחטאת היא, וחטאת טעונה צפונה, וכתבי בה **כא נכח פני אהא מוצא** - תקינו לה רבנן לשכה צפונה מזרחה, כי היכי דלהוי לה היכירא.

במדבר פרק יט פסוק ז

ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים:

שאלה 3 על המשנה בפרה: מאי **בירה**?

תשובה 1: אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: מקום היה בהר הבית, ובירה שמו.

תשובה 2: וריש לקיש אמר: כל המקדש כולו קרוי בירה, שנאמר **הכירה אשר הכיטת**.

הבאת מקור לפרישה ביום הכיפורים ובפרה: אמר רב מניומי בר חלקיה אמר רבי מחסיא בר אידי אמר רבי יוחנן: אמר קרא (בימי המילואים) **כאשר צה ביום הזה צוה ה' לעשת לכפר עליכם**.

• **עשת** - אלו מעשי פרה

• **לכפר** - אלו מעשי יום הכפורים.

קושי על הדרשה הזאת: בשלמא כוליה קרא בפרה לא מתוקם - **לכפר** כתיב, ופרה לאו בת כפרה היא. אלא אימא: כוליה קרא ביום הכפורים כתיב!

תירוץ: אמרי: יליף **צוה צוה**; כתיב הכא **צוה ה' לעשת** וכתבי התם **לאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמך**, מה להלן פרה - אף כאן פרה, ומה כאן פרישה - אף להלן פרישה.

קושי	תירוץ
ואימא [צוה צוה] דיום הכפורים, דכתיב ועש כאשר צוה ה' את משה!	דנין צוה דלפני עשיה, מצוה דלפני עשיה, ואין דנין צוה דלאחר עשיה מצוה דלפני עשיה
ואימא צוה דקרבנות, דכתיב ביום צוה את בני ישראל	דנין צוה מצוה, ואין דנין צוה מ צוה קושי: והתנא דבי רבי ישמעאל: ועש הכהן וקא הכהן - זו היא שיבה זו היא ביאה! תירוץ: היכא דליכא דדמי ליה, אבל היכא דאיכא דדמי ליה - מדדמי ליה ילפינן.

הפסוקים:

ויקרא פרק ח פסוק לד (מילואים)

כאשר עשה ביום הזה **צוה ה'** לעשת לכפר עליכם:

במדבר פרק יט פסוק ב (פרה אדומה)

זאת חקת התורה אשר **צוה ה'** לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על:

ויקרא פרק טז פסוק לד (עבודת הכהן הגדול)

והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר **צוה ה'** את משה:

ויקרא פרק ז פסוק לח (קרבנות)

אשר **צוה ה'** את משה בהר סיני **ביום צוה** את בני ישראל להקריב את קרבניהם לה' במדבר סיני:

מאתר הדרן והרבנית מישל כהן פרבר

• hadran.org.il •

ויקרא פרק יד פסוק לט (בית המנוגע שלב ראשון)
ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית :

ויקרא פרק יד (בית המנוגע שלב שני)
 (מג) ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח :
 (מד) **ובא** הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא :
 (מה) ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא :

דרשה: **לכפר** – אלו מעשה יום הכיפורים

דחיית האפשרות		אפשרות אחרת לדרשה
1. לא נדע איזה כהן יעשה את העבודה? קושי : אפשר להפריש את כל הכהנים במשמרת		קרבנות
קרבנות יש כל יום	2. ימי המילואים ויום הכיפורים יש זמן מיוחד	
רגלים יותר מפעם בשנה	ימי המילואים ויום הכיפורים פעם ב"שנה"	רגלים
רגל אחד 7 ימים	ימי המילואים ויום הכיפורים יום אחד (בימי המילואים הקריבו את הקרבנות ביום השמיני)	רגל אחד – או בחג במצות כי תמיד נזכר ראשון ברשימת הרגלים או בחג סוכות כי יש בו הרבה מצוות
שמיני עצרת יש קדושה לפניו	ימי המילואים ויום הכיפורים אין קדושה לפניהם	שמיני עצרת
<p>קושי: הרי קל וחומר – יותר צריך פרישה למשהו שיש בו קדושה לפניו! תירוץ 1: כתוב במילואים כאשר צעה מיום הזה צוה ה' לעשת לכפר צל"כט - ליום שכזה שאין בו קדושה לפניו תירוץ 2: טפל לסוכות ואם סוכות לא צריך פרישה, גם שמיני עצרת לא צריך פרישה ואפילו אם אומרים ששמיני עצרת רגל בפני עצמו, זה רק לעניין פז"ר קש"ב אבל עדיין נחשב כטפל לסוכות – הוכחה מהמשנה: מי שלא חג ביום טוב הראשון של חג - חוגג והולך כל הרגל כולו, ויום טוב האחרון של חג</p>		

